

Index Rerum & Verborum.

n. 28. Eorum Juramentum, ibid. n. 29. Quenam fides eorum relationibus habeatur. ibid. n. 30. Qua poena puniendus qui falsam relationem fecisse probatur. ibid. n. 30. Qua poena eorum qui Apparitori in executione sui officii resistunt auctoritatem inferunt. ibid. n. 31. Apparitoribus committuntur executiones sententiarum. p. 3, t. 9, c. 4, n. 11. Poena in Apparitores qui muneribus corrumpi se sinunt. ibid. n. 12. In executione sententiarum possunt ministros sibi adungere, auxilium Magistratus implorare, & quandoque manum militarem advocare. ibid. n. 15. APPELLATIO. Appellatio olim a sententiis Episcoporum erat admodum rara. p. 3, t. 10, c. 1, n. 1. Synodus Nicæna permisit sententias Episcoporum in Synodis examinari, idque erat species Appellationis. ib. n. 3, & p. 3, t. 11, c. 11, n. 4, 5, 6. A decretis Synodorum nulla ulterius datur Appellatio. ibid. Canon Concilii Africani inhibens Appellationes transmarinas. ibid. n. 7. In septa hujus Canonis interpolatio facta per Gratianum. ibid. n. 8. Appellationes seculo nono occasione Pseudo-decretalium primorum Pontificum plurimum fuerunt multiplicatae. p. 3, t. 10, c. 1, n. 6. Quam facile in curia Romana fuerint receptae, & Bernardi aliorumque de eis querela. ib. n. 9. Quomodo sensum magis extensa sit appellandi libertas. ibid. n. 12. Appellationum sententiam restringere volens Concilium Tridentinum, sanxit, ut Appellatio non admittatur a sententia libertina, non habeat vim definitivam, aut per definitivam reparabili. ib. n. 15, 16, & c. Id concordat Juri Civili, & antea caurum erat per Regulam. 36. Cancellaria; item per concordata Gallicana. ibid. n. 16, 17, 18. Decretum S. Congregationis sub Clemente VIII. eandem licentiam restringens. ibid. n. 19. Appellationum a sententiis interlocutoris nimia libertas adhuc non obstante permansit. ibid. n. 20. Hodie Appellatio admittitur ab omni gravamine per sententiam definitivam, non, vel etiam difficultate, reparabili. ibid. n. 21. Ab admisione, vel non admisione probationum. ibid. n. 24. A coarctatione dilationum. ibid. n. 25. Ab indiscreta earum concessione. p. 3, t. 7, c. 4, n. 30, & seq. Ab assignatione brevioris termini in citatione. p. 3, t. 10, c. 1, n. 16. A delatione juramenti. ibid. n. 27. Item a prolatione Judicis super competentia, vel incompetencia sui tribunalis. ibid. n. 27. Incommoda quae ex hac frequentia Appellationum oriuntur. ibid. n. 28. Appellatio admittitur toties, donec habeantur tres sententiae conformes, & quandam illarum habeantur. ibid. n. 29. Quando habeantur tres sententiae conformes mandatur executioni non obstante quacumque oppositione. ibid. n. 35. Nec recipitur soler appellatio tamquam ab abusu. ibid. n. 37. In Gallia idem obtinet in secunda interlocutoria conformi. ibid. n. 36. Quando non sententiae dicantur conformes. ibid. n. 38. Huic praxi praecipue adscribenda collapsio jurisdictionis Ecclesiasticae. ib. n. 40. Appellationes in Curis Ecclesiasticis etiam admittuntur in criminalibus, sicut in Curis secularibus. ibid. n. 41. Ratio hujus consuetudinis Curiarum secularium, & an satis sit fundata. ib. n. 43. Quousque admittatur in Gallia in causis delicti privilegii, quae instruantur per utrumque Judicem. p. 3, t. 3, c. 2, n. 39, & c. Appellatio interponi debet ad Superiorem immediatam. p. 3, t. 10, c. 2, n. 1. In Curis secularibus non admittitur appellatio ad superiorem omnino medio tantum admittuntur ad Pontificem. ibid. n. 2, & 5. In Gallia id non admittitur. ibid. n. 6. In Gallia & Belgio causae devolutae ad Pontificem delegandi sunt Judices in Partibus. ibid. n. 8. Per immediatam appellationem ad summum Pontificem appellationes non minuuntur. ibid. n. 13. Quomodo haec Appellationes in causis coram Pontifice decisivae non obstat ejus Primatus. ibid. n. 12. Appellatio inter quod tempus interponenda, & quo tempore, & qua forma insinuanda. ib. n. 14. Perendi sunt Apostoli, quo tempore, quoties, & variae eorum species. ib. n. 21, & c. Vide Apostoli. Appellatio quo tempore coram Judice superiori introducenda. ib. n. 38. Vide Fatalia. Appellationum instantia moribus hodiernis sunt perpetuae. 868. Ut Judex a quo procedere possit ad executionem, debet per eum Appellatio declarari deserta, praevia causa cognitione. p. 3, t. 10, c. 2, n. 44. Effectus desertae Appellationis. ibid. n. 45. Appellatione pendente an nova facta allegari possint. ibid. n. 46. Appellans tenetur acta prima instantiae inferre ad Judicem Appellationis. ib. n. 46. Poena Notarii vel Judicis copiam illorum denegantis. ibid. n. 52. Appellatione pendente si quid innovatum fuerit, ante omnia per Judicem ad quem debet revocari tamquam attentatum. ib. c. 3, n. 4. Vide Attentatum. Appellationis ordinarius effectus est suspendere executionem sententiae. p. 3, t. 10, c. 3, n. 13. Denegatur hic effectus Appellationi in causa correctionis Regularis. p. 1, t. 28, c. 4, n. 4. Ag-

& c. & p. 3, t. 10, c. 3, n. 15. Hic effectus denegatur Appellationi a statuto Reformationis. p. 1, t. 32, c. 2, n. 17. Item Clericis in causa visitationis & correctionis legitima. p. 1, t. 17, c. 3, n. 7, & p. 3, t. 10, c. 3, n. 16. In iis tamen Appellatio habet effectum devolutivum. p. 3, t. 10, c. 3, n. 19. Si Praelatus juridice processerit etiam habebit effectum suspensivum. p. 3, t. 17, c. 4, n. 14, & p. 3, t. 10, c. 3, n. 21. Ideo dum a correctione appellatur, debet exprimi causa gravaminis & excessus. p. 3, t. 10, c. 3, n. 22. Appellatio a sententia lata excommunicationis non habet effectum suspensivum & quare. ibid. n. 24. Ea non obstante procedi potest ad denuntiationem. ibid. n. 25. Ab excommunicatione nondum absolute inflicta appellari potest cum effectu suspensivo. ibid. n. 27. Appellationes Regularium praesertim a correctione Regulari omnium maxime odiosae. p. 1, t. 29, c. 4, n. 2, & c. Coercentur Decreto Concilii Lateranensis. ibid. n. 5. Privilegium concessum Cisterciensibus quod a Decretis Praelatorum Ordinis non liceat appellare. ibid. n. 9. Quibus casibus Regularium appellationes vel recursum ad Senatus Regios admittatur. ib. n. 13. Admittitur eorum appellatio, etiam cum effectu suspensivo, si Visitatores limites visitationis excesserint. p. 1, t. 32, c. 4, n. 9. Decretum S. Congregationis Regularium adversus Regulares ternerat ad Romanam Curiam appellantes. p. 3, t. 10, c. 3, n. 23. cum seq. Appellationes cum effectu suspensivo varia Tribunalia in Belgio non admittunt. ib. n. 28. Inter ea est tribunal quinquae Judicum Universitatis Lovaniensis, dum eorum sententia est conformis sententiae Rectoris. ibid. n. 29. Varias causas in quibus Appellationem cum effectu suspensivo non admittunt Curiae Ecclesiasticae Provinciae Mechliniensis. ibid. n. 30. Appellatio admittitur a sententia arbitratorum Juris qui assumuntur in causa reculationis. p. 3, t. 10, c. 5, n. 12. Vide Reformatio, Revisio. APPELLATIO TAMQUAM AB ABUSU. Appellatio haec in Gallia hodie usitatissima. p. 3, t. 12, c. 4, n. 22. & c. Eius origo & progressus. ibid. Quid abusus in hac materia, & quandam huic appellationi derit locus. ib. 23. cum seq. Inlicitum directe adversus Decreta Episcoporum; sed si sint Rescripta Rom. adversus eorum executionem, & hujus ratio. ib. n. 30, 31. Admitti non debet nisi in causis arduis & ubi Publici interest. ib. 35. In his causis semper intervenit Procurator Regius, & quare. ibid. n. 36. Abusus semel formatus semper durat. ibid. n. 37. Lapsus fatalium non reddit hanc appellationem desertam respectu Procuratoris regii. ibid. n. 38. Admittatur haec appellatio adversus tres sententias conformes. p. 3, t. 10, c. 1, n. 37, & c. 4, n. 39. Non instituitur nisi coram supremis Curis. p. 3, t. 10, c. 4, n. 40. Appellatione haec instituta ligantur manus Judicis a quo ibid. n. 41. Excipiuntur Decreta correctionis & visitationis. ibid. n. 44. Decreta visitationis quoad officium divinum & disciplinam Ecclesiasticam ne quidem patiuntur effectum devolutivum. ibid. n. 42. Idem obtinet in Belgio & Hispania. ib. n. 45. Appellatio haec ferè coniecit eum recursum ad tribunalia Regia in casu violentiae, item & retentione litterarum Apostolicarum, quarum usus in Hispania. ib. n. 46, & 47. Idem est de remedio cassationis & denegatione Placetii, quorum usus in Belgio. ibid. n. 47. Vide Senatus Regius. APPROBATIO. Approbatio Regularium in Cons. Trid. multam materiam concertationum dedit. p. 1, t. 16, c. 8, n. 15. Regulares non possunt concionari extra Ecclesias ordinum suorum sine expressa approbatione Episcopi in scriptis. ibid. n. 16. Nec in Ecclesiis suorum Ordinum, sine petita benedictione ejusdem: nec possunt usquam, eo contradicente, etiam non dicta causa. ibid. n. 17, & 18. Quomodo id involvat tacitam approbationem, ib. n. 18. S. Carolus statuit, ne Parochus patiatur Regularem praedicare in Ecclesiis suorum Ordinum intra limites suae Parochiae, nisi ex scripto testimonio constet, eos benedictionem ab Episcopo petivisse. ibid. n. 19. Pastores in Ecclesiis suis neminem praedicare permittere possunt, nisi de approbatione in scriptis docuerit. ib. n. 22. Approbatio ad audiendum confessiones non requiritur in obtinentibus Beneficium Parochiale. p. 1, t. 6, c. 6, n. 3, 4. Quinam censentur tale obtinere. ibid. An Parochus vel alius obtinens Beneficium Parochiale possit extra suam Parochiam audire confessiones sine alia approbatione quam licentia Parochi. ib. n. 9, 10. An in alia Dioecesi. ibid. Ante Concilium Trid. sola Parochi licentia sufficiebat. ibid. n. 11. Nunc absolute requiritur approbatio Episcopi, nec sufficit quod etiam injustissime denegatur. ibid. n. 12. 16. Seculares & Regulares in hoc aequiparantur. ibid. n. 12. Sine ea nec in locis exemptis potest quis audire confessiones. ibid. n. 15. Approbatio unius Episcopi nihil operatur in alia Dioecesi. ib. n. 13. Ag-

Index Rerum & Verborum.

Approbationem limitare Episcopi possunt ad tempus, vel tantam sub quaquam restrictione concedere. ib. n. 17. In Italia & Roma nulli Regulari conceditur approbatio nisi ad tempus, idque imitatum cupit Conventus Cleri Gallicani. ibid. Episcopi possunt eam restringere ad certas personas. ibid. n. 19. Item ad certa loca. ibid. n. 25. Approbatus generaliter non censetur approbatus pro Monialibus. ib. n. 20. Regulares non possunt sine approbatione Episcopi excipere confessiones Monialium etiam Regularibus subiectarum. ibid. n. 22. An Regularis approbatus ad audiendas confessiones Monialium unius Monasterii possit vigore ejusdem approbationis excipere confessiones aliterius. ibid. Approbationem, etiam Regularibus concessam, Episcopus potest revocare. ib. n. 25. Utrum possit pro nutu revocare approbationem Vice Pastorum, ut aliorum Presbyterorum. ibid. n. 28. In Gallia auctoritas Episcoporum quoad approbationes Confessoriarum ejusque restrictiones & limitationes speciali decreto Regi roborata. ibid. n. 27. A Q U A B E N E D I C T A. Aqua Benedicta usitata in Dedicatione Ecclesiarum: a quo tempore, & ejus ratio. p. 2, t. 16, c. 3, n. 16. Item in reconciliatione Ecclesiarum polluta. ib. c. 4, n. 20. Unde factum, quod ejus aspersio inter jura honorifica computetur. p. 2, t. 25, c. 7, n. 14. Quare ratione Toparchis danda. ibid. n. 17. Prohibetur portio aspersio ejusque conditionis personis, nisi solum Episcopo. ibid. Aquae benedictae aspersio est species benedictionis. ibid. Unde aspersio portio competat Episcopo. ibid. n. 20. A R B I T R A R I U M. Arbitrator quid, & quotupliciter accipitur. p. 3, t. 5, c. 4, n. 1, & c. Eius auctoritas dependet a compromisso, nec illud egredi potest. ibid. n. 5. An coram eo possit institui reconventio. ibid. n. 6. De quibus Arbitrator possit cognoscere. ibid. n. 7. Si in plures sit compromissum uno absente an reliqui possint procedere. ibid. n. 12. Arbitrator & Arbitrator in quonam differant. ibid. n. 22. Cur hodie plerumque compromittatur sub hac formula in Arbitratorum & Arbitratorum. ib. n. 26. Arbitri sententia de jure provocacionem non admittit. ibid. n. 27, 28. Hodie tamen admittitur, & vocatur reductio. ibid. n. 29, 30. Coram quo, & qua forma, & intra quod tempus instituentia & quis ejus effectus. ibid. n. 31. In Brabantia coram Senatu Brabantiae instituenda, idque intra 10. dies, alias non habet effectum suspensivum. ib. n. 34. Si in compromisso reductio non renuncietur, adversus hoc datur restitutio. ibid. n. 36. Ob facilem admissionem reductioem compromissa solent esse sine effectu. ibid. Quid faciendum ut arbitrales sententiae foriantur effectum. ibid. n. 37. Arbitrator juris cur sic dicitur. p. 3, t. 9, c. 5, n. 10, & seq. Judice recusato ex causa suspicionis assumuntur, ut de causa suspicionis judicent & quomodo, eligantur. ibid. More Judicario procedunt, & ab eorum sententia datur appellatio. ibid. n. 12. Judex recusatus potest esse praescribere terminum intra quem debent procedere ad terminationem causae. ib. n. 13. Vide Compromissum. A R C H I D I A C O N U S. Archidiaconus primus Episcopi est Ministri. p. 1, t. 12, c. 1, n. 1. Qualis & quanta olim Archidiaconorum auctoritas. ibid. n. 2. Praecipui solebant esse administratores bonorum Ecclesiasticorum. p. 2, t. 18, c. 1, n. 4, & p. 2, t. 26, c. 1, n. 19. Inde ortum Jus deportus quod in multis Ecclesiis ipsis competit. ib. n. 20. Eius auctoritas olim vicaria, quomodo sensum facta sit ordinaria. p. 1, t. 12, c. 1, n. 5, & p. 3, t. 5, c. 1, n. 18. Interdum habuerunt Jurisdictionem fore contentiosam. p. 1, t. 12, c. 1, n. 8. A quo tempore habere coeperint suos Officiales. ibid. Eorum potestas multum restricta. ib. n. 10. Qualis sit in plebiscis Ecclesiis ibid. n. 12. In nonnullis Ecclesiis adhuc hodie amplissima est eorum Jurisdictio. ib. n. 22, & seq. Archidiaconorum est ordinandos praesentare Episcopo. ib. n. 15. Examinari ad ordines & Beneficia jure suo interveniunt. ibid. An possint praesentare ordinandos, quos nesciunt dignos, imò putant indignos; modo Episcopus eos Judice dignos. ib. n. 17. Archidiaconus jus habet visitandi totam Dioecesim. ib. n. 17. De quibus in visitatione sua teneatur inquirere. ibid. An post Conc. Trid. sine consensu Episcopi possit visitare. ibid. & c. Archidiacono de jure communi competit institutio corporalis beneficiarum, & de consuetudine institutio tituli collativa. ib. n. 21. Quandam jure proprio & quandam delegato. p. 2, t. 22, c. 4, n. 26. Quomodo hoc jus ad eos devenit. p. 2, t. 26, c. 1, n. 9. Debent ad minus esse Licentiatum in Theologia vel Jure Canonico, & in Belgio debent assumi ex Canonice Graduatibus. p. 1, t. 12, c. 1, n. 28. A R C H I E P I S C O P U S. Vide Metropolitanus. A R C H I P R E S B Y T E R. Archipresbyterum institutio in Ecclesia est antiqua. p. 1, t. 6, c. 1, n. 1. Illorum electio & destitutio olim ad Episcopum, & Archidiaconum spectabat, nunc ad solum Episcopum. ib. n. 3. & p. 1, t. 12, c. 1, n. 21. Ab ejus arbitrio unice nunc illorum functiones dependent. p. 1, t. 6, c. 1, n. 5. Archipresbyteri Pastores sunt Pastorum. ib. c. 2, n. 1, & c. 5, n. 1. Ipsi Sacramenta administrant, & pro illis officium fimbriae persolvunt. ib. c. 5, n. 3, 4. Pastores teneantur annuè ei confiteri tamquam proprio Sacerdoti. p. 2, t. 6, c. 5, n. 19. Teneantur ad residentiam personalem. p. 1, t. 6, c. 2, n. 2. Dum expedire judicaverint, possunt Pastores sui districtus convocare. ib. c. 4, n. 1. Annuatim cum Episcopo convenire debent. ib. n. 5. De quibus in hac congregatione tractandum. ibid. n. 3. Jus habent visitandi Parochias sui districtus. ibid. c. 3, n. 2, & c. Quoties id facere debeant, & de quibus teneantur inquirere. ibid. Pastores & Beneficiarios in possessionem introducunt. ibid. c. 5, n. 5. Jus habent interveniendi computibus Fabricae, Hospitalium, Monasteriorum, & c. p. 1, t. 6, c. 5, n. 6. A R C H I P R E S B Y T E R C A T H E D R A L I S. Archipresbyteri Cathedralis dignitas & officium multum pendet a consuetudine. p. 1, t. 12, c. 2, n. 2. Eius officia de jure communi. ibid. n. 4. Eius officia de consuetudine. ibid. n. 5. In Belgio ex Graduatibus assumendus. ib. n. 7. Est proprius Sacerdos aliorum Archipresbyterorum qui tenentur ei, uti aliis, ad minus semel in anno confiteri. p. 2, t. 6, c. 5, n. 19. A R C H I V I U M. Archivaria quid ordinata. 40. Decreta Synodorum & Edicta Principum circa diligentem custodiam Archivorum. ibid. Quid observandum dum aliqua documenta inde extrahuntur. ibid. Monumenta foundationum & Beneficiorum conservanda in archivis Episcopi vel Capitulum quibus subsunt. p. 2, t. 36, c. 1, n. 9, & p. 2, t. 12, c. 6, n. 20. Scripturae etiam minus solennes, extractae ex publico Archivo faciunt plenam fidem. p. 2, t. 12, c. 6, n. 20. & p. 3, t. 7, c. 7, n. 37, 41. ibid. n. 42. A R R E S T U M. Arrestatio cadaverum, quae per limites Parochiae transvehuntur, improbat. p. 2, t. 38, c. 1, n. 9. Unde verisimiliter mos iste originem habuerit. Ibid. Irritum est arrestum injectum per Judicem secularem in pensionem Ecclesiasticam Clerico debitam. p. 3, t. 2, c. 3, n. 12. A S S E S S O R. Assessorum apud Romanos origo, dignitas, Privilegia, & stipendia. p. 3, t. 6, c. 1, n. 3. Hodie Assesores Principum constituunt eorum Concilia & Parlamenta. ibid. n. 12. Magistratus minores in Brabantia juxta Jurisperitorum judicium pronuntiare teneantur. ib. n. 15. Assessorum Judices Apostolici, si non sint Graduatii a jure, assumere teneantur ubi requiruntur, ab altera Partium & juxta ejus relationem judicare. ibid. n. 18. Rationes ob quas Judex potest assumere Assesorem vel plures ad onus Partium. ibid. n. 20. Assessor debetur salarium ad onus partium. ibid. n. 24. 32. Quid hodie obtineat circa salaria Assessoris. ib. n. 34. A S S E S S O R S. O F F I C I I. Assessoris S. Officii munus. p. 1, t. 22, c. 3, n. 26. Facit relationem Sanctissimo resolutionum sacrae Congregationis. ibid. A T T E N T A T U M. Attentatum quid dicatur in materia Appellationis. p. 3, t. 10, c. 3, n. 3, 4. Ante omnia debet cassari & annullari. ibid. Id etiam obtinet in appellatione quantumvis frivola, si Judex a quo eadem detulerit. ibid. n. 5. Appellatio ab interlocutoria non habet hunc effectum nisi post inhibitionem Judicis ad quem, & hujus ratio. ibid. n. 8. Post inhibitionem attentatum est revocandum, licet ratio inhibitionis non subsistat. ibid. n. 9. Revocatio haec fieri debet per Judicem ad quem. ibid. n. 10. Judex a quo peccate appellatio varia adhuc potest, quae non sunt attentata. ibid. n. 12. A U D I T I O. Vide Gradus Penitentiae. B. B A C U L U S P A S T O R A L I S. Baculus Pastoralis cujus formae & ex qua materia sit apud Graecos. p. 1, t. 15, c. 3, n. 14. Olim illum ab Imperatoribus accipiebant Patriarchae, & praecipui animarum Praefecti. ibid. Baculo Pastoralis non utuntur hodie Romani Pontifices & quare. ibid. n. 15. Olim eo usi fuerunt. ibid. Eo non potest uti Praelatus extra terminos suae jurisdictionis. p. 1, t. 31, c. 6, num. 25. Eius usus ante alia Pontificalia Abbatibus competit & quare. p. 1, t. 31, c. 6, n. 6. Quid significet sudarium Baculo Abbatiali appensum & qui appensum illum habere debeant. ib. n. 7. Olim vocabatur cambutta. p. 2, t. 16, c. 3, n. 17. B A N N U M. Vide Proclamatia. B A P T I S M U S. Baptismus qua ratione dicatur Janua Sacramentorum. p. 2, t. 2, c. 1, n. 3. c. 1.

Index Rerum & Verborum.

c. 1. n. 2. An ordo validè conferatur non Baptizato, ita d. n. 3.
Baptismus fluminis & ejus efficacia, ibid. n. 7.
Baptismus sanguinis & ejus efficacia, ib. n. 10.
Baptismus fluminis solus habet rationem Sacramenti, ibid. n. 11.
Ejus forma apud Latinos & apud Græcos quid requiratur, ibid. n. 12.
Materia est aqua & quænam, ibid. n. 15.
De ejus applicatione per immersionem vel infusionem, juxta varios temporum & locorum ritus, copiosa dissertatio, ib. n. 21. 23. & seq.
Baptismus olim ferè in sola Cathedrali administrabatur, ib. c. 2. n. 14.
Differentia erat inter Ecclesias Parochiales & Baptismales, & illius distinctionis adhuc hodie extant vestigia, ibid. n. 15.
Baptismus extra tempus Paschatis & Pentecostes conferre olim non licebat, & quare, ib. n. 18.
Exceptus fuit casus necessitatis, ibid. n. 21.
Quomodo sensim ea disciplina abolita, ibid. n. 22.
Adhuc quædam extant illius vestigia, ib. n. 25.
Baptismus infantium nullo prætextu differendus, ib. n. 23.
Baptismi ritus antiqui & moderni comparatio & analytica explicatio, ib. c. 3. n. 12. & seq.
In multis convenit cum ritu dedicationis Ecclesiarum, p. 2. t. 16. c. 3. n. 19.
Sæpius pro concione singulari ad Baptismum requisita explicanda, p. 2. t. 2. c. 4. n. 24.
Baptismalis innocentia olim requisita, ut quis posset ordinari, p. 2. t. 10. c. 6. n. 2.
Baptizatum nomina in Registro Baptismali annotanda, p. 2. t. 12. c. 6. n. 19.
Registrum hoc plenam fidem facit, ibid. n. 20.
Edicta Principum Belgii circa hæc Registra, ibid.
Baptismi Minister ordinarius olim erat Episcopus, p. 2. t. 2. c. 2. n. 1.
Hodie Parochus jus baptizandi habet, sed ab Episcopo derivatum, ib. n. 3.
Sin licentia Parochi nemo baptizare potest, ib. n. 5.
Presbytero & Diacono solemniter administratio Baptismi delegari potest, sed non inferioribus, ibid. n. 6.
Quinam in necessitate baptizare possunt, ibid. n. 7.
cum seq.
Explicatur Canon Eliberitanus qui bigamis & penitentibus in necessitate prohibet, ib. n. 8.
Vide Catechumenus & Neophytus.
BEGGUINÆ.
Beguinarum ortus, institutio, antiquitas, & incrementum, p. 1. t. 33. c. 3. n. 1. & seq.
Primitus nullam professionem emittent, & hodierna formula, ib. n. 10.
Multas subeunt vexationes, ib. n. 13.
Errores ipsi adscripti, ib. n. 14.
Belgicæ per declarationem Joannis XII. tutantur, ibid. n. 15.
Olim in Gallia frequentes, ib. n. 17.
Quomodo defuerint, ibid.
In earum locum ibi successerunt sorores Græcæ, ibid.
In quibus earum institutum & moderna disciplina conveniat cum Regulari, ib. n. 18.
Qua ratione dicantur assumptissimè statum, idque potiori ratione quam filiz devotas, ibid. n. 19.
Quale censendum sit Jus Patronatus ipsi competens, an Laicum an Ecclesiasticum, ib. & p. 2. t. 25. c. 1. n. 27.
BELGIUM.
Belgium pro primaria sua lege tenet consuetudines inveteratas Provinciarum, & iis deficientibus Edicta suorum Principum, p. 1. t. 5. c. 6. num. 4.
Quomodo Concilium Tridentinum in Belgio publicatum & admittum, ibid. n. 5. & p. 2. t. 25. c. 6. num. 21.
Belgarum jura non permittunt quemquam in quacumque causa vel instantia evocari extra Provinciam, p. 3. t. 5. c. 3. n. 10.
Id etiam obinet in rebus & delictis Ecclesiasticis, ibid. n. 16.
17.
Speciale quoad hoc Privilegium Brabantorum, ibid. num. 18.
Pœna capitalis statuitur adversus eos qui Brabantum extra Brabantiam evocant, ibid. n. 14.
Sollicitudo quam habuerunt Senatus Regii in Publicatione Concilii Tridentini, ut hoc privilegium factum rectum conservarent, ib. n. 19.
Privilegium illud refertur à Scriptoribus exteris, & agnoscitur à S. Congregatione Concilii Tridentini Interprete, ibid. n. 20.
Belgium censetur Patria obedientiz, p. 2. t. 33. c. 4. n. 19.
Unde factum quod praxis Galliz in aliquibus ejus Provinciis plusquam in aliis sit usitata, ibid.
Belgium servos non agnoscit, p. 2. t. 13. c. 3. n. 13.
Servi aliunde in vici beneficii Regionis fiunt liberi, ibid.
Vide Edicta.
BENEDICTIO.
Benedictio solemniter conferitur inter Pontificalia, p. 1. t. 16. c. 3. n. 12.
Episcopus non potest solemniter dare Benedictionem præsentente Legato de latere, p. 1. t. 21. c. 2. n. 26.
A quo tempore Abbates imperarint auctoritatem solemniter benedicendi populum, p. 1. t. 31. c. 6. n. 9.
Id non possunt nisi in Ecclesiis sibi plenè jure subjectis, ib. num. 25.
Nec præsentente Episcopo, ibid. n. 27.
Benedictio ab Episcopo data Regulari in sua Ecclesia concionatur est virtualis approbatio, p. 1. t. 16. c. 8. n. 19.
Benedictio solemniter Monachi quam vim olim habuerit, p. 1. t. 27. c. 1. n. 1.
Benedictionis nuptialis antiquitas, p. 2. t. 12. c. 6. num. 11.
Conventus ut fiat inter Missarum solemnias, ib. n. 12.

BENEFICIUM.

Beneficiorum origo, natura, & definitio, p. 2. t. 18. c. 1. n. 1. 6. & seq.
Quænam requirantur ut fundatio aliqua consecrari possit Beneficium, ib. n. 13. 15.
Beneficium regulare quodnam dicatur, ib. c. 3. n. 2.
Potest esse tale ex fundatione & præscriptione, ibid. num. 3.
Quid ad præscriptionem hanc requiratur, ibid. n. 5.
Beneficia regularia ex natura sua non conferenda nisi Professis, ib. n. 12. 13. 14.
Beneficium sæculare quodnam dicatur, ib. n. 7.
Omnia Beneficia præsumuntur sæcularia, ibid. n. 8.
Exceptiones, ibid. n. 9.
Beneficia sæcularia non curata Regularibus conferri nequeunt, ib. n. 17.
Quid de Ecclesiis Parochialibus, ibid. n. 18.
An Monachi ad illas olim assumpti remaneret Monachi, ib. n. 19.
An assumpti possint Canonici Regulares, ibid. n. 22.
Canonici præmonstratenses habent privilegium cujus vigorem ad Ecclesias Parochiales sæculares præsentari ad nutum suorum Prælatorum revocari possunt, ib. n. 27.
An Ecclesie Parochiales Mendicantibus possint conferri, ib. n. 28.
Beneficia Curata unde sic vocantur, ib. c. 4. n. 2.
Quid requiratur ut Beneficium aliquod censetur Curatum, ibid. num. 3.
Quam grave onus sit Beneficio sine causa, & servato juris ordine, ita nec privari potest curam annuam annexam, ibid. n. 7.
Videtur perpetua est verum Beneficium curatum, p. 3. t. 34. c. 1. n. 27.
Quinam censentur habere Beneficium Parochiale, p. 2. t. 6. c. 6. n. 3. cum seq.
Vide Cura annuarum.
Beneficia simplicia quænam dicantur, p. 2. t. 18. c. 4. n. 8.
An nomine hoc veniant Canonici Cathedralium & Collegiarum Ecclesiarum, ibid. n. 9.
Decretum Conc. Trid. ad instantiam Gallorum quoad Beneficia simplicia, p. 2. t. 19. c. 4. n. 30. 32.
Vide Capellaniam.
Beneficium ætas non legitur præscripta quamdiu Beneficium ab ordine non distingueretur, p. 2. t. 19. c. 1. n. 1. & seq.
A quo tempore ætas Beneficis præfixa, ibid. num. 5.
Quænam ætas requiratur ad Beneficia Curata, ib. n. 6. cum seq.
Ad Dignitates, ibid. n. 9.
Ad Canonatus Ecclesiarum Cathedralium & Collegiarum, ib. n. 15. & c. 4.
Ætas 14. annorum requiritur à Concilio Tridentino pro omnibus Beneficiis etiam Patronatus Laici, idque in Belgio receptum, ib. c. 1. n. 11.
An annus debeat esse completus, ibid.
Ætas functionibus Beneficiorum commensuranda, ib. n. 13.
Periculosa dispensatio quoad ætatem, ib. n. 21. 23.
Solut Pontifex dispensare potest, ibid. n. 24.
Dispensatio hæc non solet concedi nisi simul à Papa petatur provisio, ibid.
In Gallia aperta Regalia Rex dispensat quoad ætatem, p. 2. t. 25. c. 8.
Beneficium ab ordine olim non erat separatum & ideo nihil de annexo ordine Beneficis statuitur, p. 2. t. 19. c. 2. n. 1.
Ordo aliquando actu aliquando aptitudine Beneficio est annexus, ibid. n. 3.
Unde dignoscendum utro modo fit annexus, ibid. n. 4.
Quomodo ordo annexus Cappellaniz cum onere celebrandi missas, ibid. n. 8.
Quomodo Dignitatibus & Beneficiis curatis, ib. n. 19.
Quomodo Canonatibus Ecclesiarum Cathedralium, ib. n. 20.
Quomodo Beneficiis Parochialibus, ibid. n. 19.
Ordo actu Beneficio annexus requiritur tempore Provisionis, ibid. n. 5.
Ordo aptitudine annexus debet suscipi intra annum, ibid. c. 3. n. 2.
A quo tempore annus ille incipiat currere, ibid. n. 6.
Quid de interstitiis, ibid.
Beneficium Parochiale obtinens intra annum ad Sacerdotium non promovetur est Beneficio ipso jure privatus, p. 2. t. 19. c. 3. n. 13.
Exceptiones, ibid. n. 14.
Debet tamen citari & declarari privatus, ib. n. 17.
Praxis in Gallia quoad hoc observata, ibid. n. 18.
Quid de fructibus interim perceptis, ibid. n. 19.
Potest resignare ultima die anni, p. 2. t. 27. c. 4. n. 2.
Episcopus dispensare potest cum Parocho quoad promotionem ad Sacerdotium & pro quanto tempore, p. 2. t. 19. c. 3. num. 24.
Privationis ipso facto pœna locum non habet in dignitatibus etiam cum cura, ibid. n. 23.
Privilegia Universitatis Lovaniensis circa non promotionem ad ordines, eorumque usus & restrictio, ib. n. 25.
Beneficia Patrimonialia quænam dicantur, p. 2. t. 19. c. 4. n. 17.
Qua ratione & quo ordine consanguinei Fundatoris ad ea præferantur, ib.
Censetur odiosa nec facile sunt admittenda, ib. n. 20. 21.
Non requiritur eorum publicatio dum vacant, nisi in fundatione id exprimat, ibid.
Ecclesie Parochiales Patrimoniales quomodo subjectæ Concursui, p. 2. t. 22. c. 2. n. 11. & c.
Beneficia scientiam pro sua qualitate requirunt, p. 2. t. 19. c. 4. n. 1. & c.
In Gallia requiruntur ut Promovendus ad Beneficia sit Regnicola, ib. n. 17.
Idem obinet in Hispania & Belgio, ibid. n. 14.
Qualitates ad Beneficia requisitæ, ib. n. 16.
Necessitas vocationis ad Beneficia requisita, ibid. c. 5. n. 9.
Beneficiorum Pluralitas olim idem quod adscriptio in duabus Ecclesiis, p. 2. t. 20. c. 1. n. 1.
Canonos quid de eo statuat, ibid.
Ejus injustitia, abusus, & quæ mala inde proveniant.

Index Rerum & Verborum.

veniant, ib. n. 8. 9. & c.
Potest in certis circumstantiis esse licita, & quæ ad hoc attendenda, ibid. n. 12. & c. 2. n. 1.
Quomodo & quibus prætextibus sensim invaluit, ibid. c. 2. n. 7.
Quantum invaluerat tempore Conc. Trid. etiam in Episcoparibus, & abusus inde nati, ib. c. 3. n. 1.
Statuta ejusdem Concilii adversus hanc pluralitatem, ibid. n. 7. 8. & c.
Explicatur, ibid.
Beneficia incompatibilia quænam dicantur & variaz eorum species, ibid. c. 4. n. 1. & c.
In quonam incompatibilitas fundetur, ibid.
Omnium maxima est in Beneficiis Curatis, ib. n. 3.
Beneficia uniformia & difformia quænam dicantur, ib. n. 6.
An duo difformia in eadem Ecclesia sint incompatibilia, ibid.
Quid requiratur ut Beneficium vacet per assumptionem secundum incompatibilia, ibid. n. 7.
In Gallia conceditur optio & cautela quæ ibidem servatur adversus fraudes, ib. n. 11.
Quænam requirantur ut dispensatio super pluralitate Beneficiorum sit licita, In Gallia & Belgio nulla dispensatio admittitur super Pluralitate Beneficiorum Curatorum, ib. c. 5. n. 3.
Huic conformis est praxis Belgii, ib. n. 4.
Dispensatio reservatur Pontifici, & unde id ortum, ib. n. 11.
Requiritur in omni dispensatione causa & qualis, ibid. n. 5.
Dispensatio hæc est odiosa & restringenda, ib. n. 13.
Quænam exprimentia pro obtinenda dispensatione super pluralitate Beneficiorum, ibid. n. 14.
Jus Ordinarium circa examen dispensationum obtinentur ad quæ se extendat, ib. c. 2. n. 13. & c. 5. n. 15.
Obtinens plura Beneficia non jvatur per Regulam de possessore triennali, ib. c. 5. n. 18.
Consuetudo hodie invaluit, ut sine dispensatione retineatur Beneficium simplex cum alio sufficiente, & unde id ortum, ib. c. 4. n. 19.
In supplica, qua petitur Provisio Apostolica de Beneficio, exponendum est Beneficium ante obtentum sub pœna nullitatis, p. 2. t. 24. c. 4. n. 30.
Beneficia quænam dicantur Electiva Collectiva & quænam Electiva confirmativa, p. 2. t. 21. c. 4. n. 5.
Vide Collatio, Permutatio, Provisio, Resignatio, Reservatio, Simonia, Surogatio, Unio.
BIGAMIA, BIGAMUS.
Bigamis prohibentur assumi ad officium Custodis, p. 1. t. 4. c. 2. n. 2.
Olim ipsis inhiberetur baptizare in necessitate, p. 2. t. 2. c. 2. n. 8.
Jam a tempore Apostoli Bigamia induxit irregularitatem & in quo ea fundetur.
Vide Irregularitas.
Bigamia similitudinaria habetur transgressio voti continentiz, p. 2. t. 10. c. 1. n. 31.
Bigamis seu nuptias iterantibus penitentia olim imposita & quare, p. 2. t. 15. c. 8. n. 16.
Non tamen ideo secunda nuptiaz habitæ fuerunt ut illicitæ, ibid.
Presbytero inhiberetur secundis nuptiis interesse, ibid. n. 17.
Prohibentur a sacerdote benedicendi, ib. n. 18.
BLASPHEMIA.
Blasphemia quid sit, & quænam eo nomine veniant, p. 3. t. 4. c. 5. n. 1.
Hujus criminis atrocitas, ibid. & seq.
Pœna Decretæ per Canones, Leges, Edicta Hispanica, Gallica & Belgica adversus Blasphemos, ib. n. 5. & seq.
Item Statuta Synodalia, ib. n. 14.
An consuetudo efficere possit ut aliquod non censetur Blasphemia, ibid. n. 15.
Cujus fori sit hoc crimen, ib. n. 16.
Blasphemia affinis est consuetudo jurandi & pejerandi inter sermocinandum, ib. n. 22.
Media quibus ea consuetudo abolenda, ibid. n. 23.
BONA ECCLESIASTICA.
Bona Ecclesie olim per Episcopum, Oeconomum, vel Archidiaconum administrabantur, & Clericis singulis mensibus pro necessitate distribuebantur, p. 2. t. 18. c. 1. num. 4. & seq.
Unde factum ut quilibet postea partem suam ad se retraxerit & inde origo Beneficiorum, ib. n. 5.
Bona Ecclesie manserunt semper ejusdem nature, & spiritus ecclesie circa ea immutatus, ib. n. 27.
Bona & redditus Ecclesie, quæ Clericis conceduntur, cur vocentur Peculium; natura Peculii, & quæ sub hoc nomine comprehendantur.
Vide Peculium.
Bona Ecclesie debentur Ministris jure nature, titulo alimentorum, p. 2. t. 32. c. 2. n. 1. & seq.
Ita dantur ratione stipendii ut justè illa non accipiant nisi veri operarii, ibid. n. 8.
Id verificatur etiam quoad Canonicos, ib. n. 14.
Dicitur illud Beneficium dari propter officium, inceptè applicatur recitationi Horarum Canonicarum, ibid. n. 20.
Clerici non possunt Evangelizare ut manducent, ib. n. 22. & c.
Signa ex quibus deprehenditur, an quis Evangelizet ut manducet, ibid. n. 26.
Bona Ecclesie vocantur vota Fidelium, pretia peccatorum, patrimonium Pauperum & ejus ratio, ib. c. 3. num. 1. & seq.
Ex bonis Ecclesie Clerici accipere non possunt nisi necessaria, ib. c. 4. n. 1. & c.
Consanguineis dari non possunt, nisi ut Pauperibus, ibid. n. 2.
Quam frugaliter iis uti teneantur, etiam Cardinales & Episcopi, & prætextus in contrarium discutiuntur & refutantur.

ib. num. 6. 12. & seq.
Decretum Concilii Tridentini adversus luxum Prælatorum, ibid. n. 11.
Bona & fructus Beneficii Clericus dives potest accipere & jure exigere, ib. c. 5. n. 1. 2.
Non potest tamen reservatis Patrimonialibus ex bonis Ecclesie vivere, ib. num. 5. & p. 3. t. 12. c. 3. n. 22.
Bona Ecclesia olim erant communia exemplo Christi & distribuebantur inter Ministros & Pauperes, p. 2. t. 32. c. 6. num. 2.
Quandam prima divisio in quatuor partes stabilita, p. 2. t. 10. c. 5. n. 2. & t. 32. c. 6. n. 6. & seq.
Qua proportio hæc divisio facta, ib. n. 10.
Qua proportione & cujus judicio pars Clericorum inter Clericos, item pars Pauperum inter Pauperes dispensabatur, ibid. n. 13. & c. 5. n. 16.
Per hanc divisionem natura bonorum Ecclesie non est mutata, ib. c. 6. n. 16.
Bonorum Ecclesie alia divisio per erectionem Beneficiorum item inter Episcopum & Capitulum & Canonicos inter se, ibid. n. 18. 19.
Nec per hanc divisionem natura bonorum Ecclesie fuit mutata, ibid. n. 21.
Clerici non nisi frugaliter eis uti possunt & reliquum in pios usus erogare tenentur, ib. c. 4. n. 12. & c. 6. n. 28.
Bonorum Ecclesiarum administratio ab initio Ecclesie etiam post divisionem fuit penes Episcopum, Archidiaconum vel Oeconomum, p. 2. t. 18. c. 1. n. 4.
Post erectionem Beneficiorum primaria superintendencia competit Episcopo, p. 2. t. 36. c. 1. num. 7.
Decreta Synodorum Belgii pro conservatione bonorum Ecclesiarum, ibid. c. 1. & c.
Vide Alienatio, Successio, Elocatio, Testamentum.

BRABANTIA.

Brabantia Imperatorem pro Superiore non agnoscit, p. 1. t. 13. c. 2. n. 12.
Non comprehenditur Concordatis Germaniz, ibid.
Excepto Trajecto ad Mosam & Nivellis, & hujus exceptionis ratio, ib.
Prælati qui sunt de Statibus Brabanzie, ibid.
Activè & passivè stant Juri coram Senatu Brabantiz, p. 3. t. 1. c. 4. n. 32.
Et quare, p. 1. t. 19. c. 3. num. 6. & c.
Hoc non intelligitur quoad functiones factas, p. 3. t. 1. c. 4. n. 35.
Dux Brabantie est Advocatus omnium Ecclesiarum sui Ducatus.
Vide Advocatia.
Brabantie Clerus est corpus distinctum à Statibus & sub eorum consensu non comprehenditur.
Vide Subsidium.
Brabantorum speciale privilegium quod extra Brabantiam nullo prætextu & in nulla instantia revocari possunt, p. 3. t. 5. c. 3. n. 10.
Pœna capitalis decernitur in eos, qui aliquid contra attentant, ib. n. 14.

BREVE.

Breve quid sit Apostolicum, p. 1. t. 23. c. 4. n. 4.
Quid annulus Piscatoris quo Breve signatur, ibid. n. 5.
Quænam sint differentiz inter Bullas & Brevia, ib. n. 8.
Quænam negotia per Breve expediri soleant, ib. n. 12.
Cautio quæ adhibetur ne Brevia falsificentur, ibid. n. 13.
Quanta Cura Minutz eorum serventur, ibid.
Quid Secretarius Brevium, ib. n. 3.

BREVIARIUM.

Breviariorum cura etiam spectat ad Episcopos, p. 1. t. 16. c. 9. n. 2. & t. 22. c. 7. n. 19.
Breviarium Aurelianense correctum & editum auctoritate Episcopi Aurelianensis, quæ in ejus correctione servata, p. 1. t. 16. c. 9. n. 23.
Ecclesie quæ Breviarium Romanum non receperunt auctoritatem retinuerunt revivendi & mutandi Breviaria, alia fecus, ib. & p. 1. t. 22. c. 7. n. 21.
Breviarium Cluniacense, & quæ in ultima ejus recognitione servata, p. 1. t. 32. c. 3. n. 5.

BULLA.

Bulle expediuntur per Cancellariam, p. 1. t. 23. c. 1. n. 14. & c. 2. n. 22.
Quid Bulla juxta stylum Curiz Romanæ, ib. c. 4. n. 6.
Quandam Pontifices cæperunt litteras plumbo obfirmare, ibid. num. 6.
Bulle gratiosæ obfirmantur plumbo pendente ex cordis fericeis, Bullæ iustitiæ cordis ex filo canabis, ibid. n. 8.
Differentiz inter Bullam & Breve, ibid. n. 8.
Quænam negotia per Bullam expediri debeant, ib. n. 12.
Bulla non requiritur ad essentiam Provisionis sed tantum ad ejus executionem, p. 2. t. 24. c. 3. n. 12.
Quid agendum ubi expeditio Bullæ haberi nequit, ibid. n. 18.
Variaz clausulæ Bullarum explicantur, ib. c. 5. n. 1. & seq.
Vide Signatura.

BURSA, SEU ALIMENTARIE PORTIONES.

Burse an censendæ sint manus mortuæ, p. 1. t. 29. c. 3. n. 23. & seq.
Diversa eorum genera in Universitate Lovaniensi, p. 2. t. 11. c. 4. n. 7. & seq.
Solis Pauperibus eas concedi vo uerunt Fundatores, ib. n. 9.
Abusus quem committunt Fundatores dando prærogativam suis consanguineis, contra cæteris aliiisque, ibid. num. 17.